

Interessant nieuws van het Eurobirdnet in december 1997 en januari 1998

Allereerst wil ik alle lezers bedanken die mij in het afgelopen jaar opbouwend commentaar hebben gegeven, en daarbij horen ook al diegenen die ons complimenteerden met deze rubriek in 'Het Vogeljaar'. In 1998 willen wij weer veel informatie geven.

Errata: Het e-mail adres van Urs Geiser op bladzijde 221 van nummer vijf is: ugeiser@xnet.com. Als u naar Kazachstan wilt, kan dit u helpen. Sovon heeft ook een homepage en e-mail. Het e-mail adres is: Sovon@inter.nl.net.

1. De herfst van 1997 bleek goed te zijn voor het waarnemen van zeevogels. Veel vogelaars waren in staat één of meer Vorkstaartmeeuwen aan de kust te zien. Via het Eurobirdnet werd dit door Tor Bollingmo gemeld en hij had een hypothese over het voorkomen van vele Vorkstaartmeeuwen en Grauwe Pijlstormvogels. De concentratie van zeevogels zou niet zo zeer door de sterke wind worden veroorzaakt, als wel door het concentreren van voedsel in de warmere golfstromen.

Ricardo Gutiérrez verwijst naar een artikel dat hij samen met Figuerola schreef in 1995. Zij publiceerden het artikel 'Wintering distribution of Balearic Shearwater off North East Spain' in *Ardeola* 42 (2): 161-166. Daarin beschrijven zij de veranderingen in voedselaanbod in het overwinteringsgebied van de populatie Vale Pijlstormvogels (*Puffinus mauretanicus*) bij de Spaanse kust. De auteurs bestudeerden de veranderingen vanaf het begin van de jaren tachtig tot in het begin van de jaren negentig. Zij ontdekten dat in het zuid-westelijke deel van het Middellandse-Zeegebied de aantallen Sardientjes en Ansjovis enorm afnamen. Daardoor verplaatste de gehele populatie Vale Pijlstormvogels zich naar het noord-oostelijke deel van de Middellandse Zee.

De voorzichtige conclusie van de auteurs is dat het voorkomen van zeevogels in andere gebieden dan 'normaal' een sterke relatie kan hebben met het voorkomen van het beschikbare voedsel. Meer studie naar dit onderwerp lijkt nodig.

2. Soms kun je je ogen niet geloven. Peter Hirsch uit Wenen meldt begin januari 1998 dat er in Burgenland een wet is verruimd, waarbij stootvogels mogen worden geschoten. Burgenland is een provincie aan de oostkant van Oostenrijk ten zuid-oosten van Wenen. Daar is dat prachtige natuurgebied de Neusiedler See. Diegenen die jaren geleden in dit gebied kwamen zullen aangeven dat het vroeger veel rijker aan natuur was en dat ook hier de vooruitgang ten koste is gegaan van de natuur.

In deze provincie met een natuurgebied van Europees belang mogen jagers gewoon weer stootvogels schieten. De argumenten zijn als altijd dezelfde:

Fazanten en Patrijzen zijn het haasje, want die

staan op het menu van sommige stootvogels. De natuur reguleren kun je beter aan de jagers overlaten.

In Finland gaat de Slechtvalk achteruit door? (zie in het Vogeljaar 45 (6) 258-260) In Oostenrijk reguleren wij stootvogels. Onbegrijpelijk.

Kunt u iets doen? Ja? Stuur een brief (of fax) aan: A. Landeshauptmann Karl Stix, Amt der Burgenland Landesregierung, A-7000 Eisenstadt (fax: +43 2682 600 2900);

B. Hofrat Mmag. Dr. W. Hicke, Amt der Burgenland Landesregierung Abt. IV -Natur- und Landschaftschutz, A-7001 Eisenstadt (fax: +43 3682 600 2817).

Schrijf een brief gewoon in het Nederlands. Prijs het Provinciebestuur om zijn beleid in voorgaande jaren en vraag u verwonderd af waarom zij dit beleid willen veranderen. Tenslotte zijn stootvogels een belangrijk onderdeel van het ecosysteem. Alle argumenten tellen.

Ik heb maar vast een fax gestuurd. Ik houd van vogels!

3. Hoe komen vogels op 70 graden Noorderbreedte de winter door?

Wim Vader die in het Noorse Tromsø woont en werkt, krijgt regelmatig de vraag voorgelegd hoe vogels in Noorwegen overleven in de donkere en koude winter. Hij antwoordt:

Vogels die hier de winter doorbrengen, leven uiteraard niet van insecten en in de grond valt er ook weinig te vinden. Normaal gesproken is de grond bedekt met een dik pak sneeuw. Het water is bevroren en het ijs is bedekt met sneeuw. Toevallig net niet nu in 1998. Dit keer is de winter heel mild met temperaturen tot wel 10 graden Celsius. Eigenlijk is de kou geen probleem in Tromsø. Wij wonen dicht bij de zee en de minimumtemperatuur ligt op ongeveer -15 graden Celsius. Dat is voor Noorse begrippen niet erg koud. Min vijftig graden komt in het binnenland wel voor.

Zolang vogels maar te eten hebben, kunnen ze de kou wel trotseren.

De vogels die hier overwinteren, kun je in een aantal categorieën verdelen:

A. Zeevogels

Dit is de grootste groep. De zee en de meeste fjorden vriezen nooit dicht. En voor zover vogels niet afhankelijk zijn van daglicht kunnen ze hier goed de winter doorkomen. U weet dat het hier lange tijd nacht is. Wilde Eenden (*Anas platyrhynchos*) en Blauwe Reigers (*Ardea cinerea*) bijvoorbeeld doen het hier goed. Ook zien wij hier af en toe Waterspreeuwen (*Cinclus cinclus*). Tot de gewone zeevogels in de winter behoren Eider (*Somateria mollissima*), Koningseider (*Somateria spectabilis*), IJseend (*Clangula hyemalis*), Zwarte Zeeëend (*Melanitta nigra*), en Middele Zeeagbek (*Mergus serrator*). De laatste eet doorgaans vis en de andere leven grotendeels van plantaardig voedsel.

Alkachtigen (*Alcidae*) worden dan niet veel waargenomen, tenzij er een toename is van vis in de

zee. Dan zien wij hier groepjes Kortbekzeekoe-ten (*Uria lomvia*), Zeekoeten (*Uria aalge*) en Alken (*Alca torda*). De Kleine Alk (*Alle alle*) komt ook voor, zij het wat meer zuidelijker. Aalscholvers (*Phalacrocorax carbo*) vinden wij in de winter nogal eens in de steden.

B. Meeuwen en kraaien

Zilvermeeuwen (*Larus argentatus*) en Grote Mantelmeeuwen (*Larus marinus*) vinden wij bij de groepen eenden, want daar valt voedsel te halen. Als de eenden dit hebben opgedoken, stelen de meeuwen dit voedsel graag. Lekker makkelijk. De meeuwen beschermen in zekere zin hun 'groep' eenden tegen andere meeuwen. Verder zien wij hier Grote Burgemeester (*Larus hyperboreus*), Raaf (*Corvus corax*), Bonte Kraai (*Corvus corone cornix*) en Ekster (*Pica pica*) op plekken waar rommel ligt. Op vuilnisbelten, langs kaden en op plekken waar mensen voer strooien voor duiven.

C. Steltlopers

Deze zijn in de winter vrijwel afwezig. Vissen en weekdieren trekken zich wat meer terug in diepere delen van de zee. De enige strandloper die wij hier zien is de Paarse Strandloper (*Calidris maritima*). Deze vogel leeft van slakjes.

D. Zaadetende vogels

Het voorkomen van vogels die van bessen of andere delen van bomen eten, varieert van jaar tot jaar afhankelijk van het aanbod van voedsel. De Lijsterbes (*Sorbus aucuparia*) brengt eens in de paar jaar meer bessen voort. Dan zien wij veel Koperwieken (*Turdus iliacus*) en Kramsvogels (*Turdus pilaris*). Ook Pestvogels (*Bombicilla garrulus*) en Haakbekken (*Pinicola enucleator*) komen vaker voor.

De laatste twee jaar zijn er niet zoveel lijsterbessen. En dus trokken de vogels meer naar het zuiden.

Als er veel berkenzaden zijn dan zien wij Barm-sijzen (*Carduelis flammea*) en Witstuitbarm-sijzen (*Carduelis hornemanni*). En als de dennen-kegels en sparrenappels rijkelijk zaden geven dan komen de Grote Kruisbekken (*Loxia pytyopsittacus*) en de Kruisbekken (*Loxia curvirostra*).

E. Insecteneters

Zij veranderen van menu in de winter. Koolmezen (*Parus major*), Matkoppen (*Parus montanus*) en spechten (*Picoides* subspec.) horen tot deze groep. De laatste eten ook dennenzaden. Ik heb sterk de indruk dat Koolmezen hier erg afhankelijk zijn van mensen, die zaden strooien of op de voertafel leggen.

Matkopmezen hebben een andere oplossing gevonden. Ze verzamelen insecten in de herfst en eten deze voorraad in de winter op. Boomkruipers (*Certhia familiaris*) maken van die voorraad dankbaar gebruik.

F. Planteneters

Moerassneeuwhoen (*Lagopus lagopus lagopus*) en Alpensneeuwhoen (*Lagopus mutus*) eten van knoppen van wilgen en van twijgen van bomen. Het Korhoen (*Tetrao tetrix*) en de Auerhaan (*Tetrao urogallus*) eten van berken en houden van de naalden van pijnbomen. Ze kunnen dit voedsel in de Poolnacht gemakkelijk vinden.

Ook Goudvinken (*Pyrrhula pyrrhula*) houden van

knoppen van bomen. Zij hebben bij ons ontdekt dat voertafels hun ook veel hebben te bieden.

G. Insecteneters

Heel gek is het dat het kleinste vogeltje, het Goudhaantje (*Regulus regulus*), zelfs in de winter insecten blijft zoeken. Als de takken vol met ijsel zitten dan lukt dit niet meer en sterven deze vogeltjes in grote aantallen.

H. Cultuurvolgers

Kraaien, Eksters, meeuwen en zelfs Eiders komen naar de vismeelfabrieken als deze in bedrijf zijn. Andere vogels, zoals Koolmezen en Huismussen (*Passer domesticus*) zoeken voertafels op of eten van het voer dat voor duiven wordt gestrooid. Bijvoorbeeld voor de spaarzame Turkse Tortels (*Streptopelia decaocto*).

I. Stootvogels

Er zijn genoeg prooidieren voor Sperwers (*Accipiter nisus*) en Haviken (*Accipiter gentilis*). Wij zien ze zelfs in de steden. De Giervalk (*Falco rusticolus*) heb ik duiven zien vangen, terwijl normaal gesproken hoenders tot het menu behoren. Zeearenden (*Haliaeetus albicilla*) vangen veel eenden en meeuwen. Ook vinden wij langs de kust uilen. (einde citaat).

Tot zover het verhaal van Wim. Als u hem wilt schrijven, dat kan ook gewoon in het Nederlands: Wim Vader, Tromsø Museum, 9037 Tromsø, Noorwegen (e-mail: wim@imv.uit.no).

3. Dezelfde Wim Vader vraagt zich af of Goudvinken in aantal toenemen en of deze vogel in de winter minder schuw wordt. Daarop volgen veel reacties. Paul Tout antwoordt dat in Engeland Goudvinken in de winter net zo schuw zijn als in de zomer. Als je de roep niet kent, dan loop je er gemakkelijk aan voorbij. Op vakantie in Oostenrijk constateerde hij op de voertafel bij het hotel

Goudvinken houden van knoppen van bomen.
Foto: Frits van Daalen.

Het Goudhaantje blijft zelfs in de winter insecten zoeken.
Foto: Mies Koks.

regelmatig een groep van veertig vogels. Hier bleken ze lang niet zo schuw.

In Engeland heeft hij deze soort nog nooit op een voertafel gezien. Vanuit Plymouth wordt gemeld dat eind februari 1997 een groepje Goudvinken gebruik maakte van een voertafel.

Een andere vraag is of Goudvinken die worden gevangen om te ringen zo gevoelig zijn dat ze vrijwel in de handen sterven. Ringer Jochem Dierschke zegt dat Goudvinken inderdaad erg gevoelig zijn. Hij adviseert ze snel te ringen en weer vlot los te laten. Deze dieren lijden aan hyperventilatie, weet een ander. Annie Poole wijst op de dikke nek en de nogal aan de oppervlakte liggende bloedvaten. Alastair Rae hoorde van een bewaker in een beschermd gebiedje dat Goudvinken inderdaad vaak sterven na het vangen. Dit levert onmiddellijk reacties op van de ringcentrale in Groot-Brittannië. 'Dit is baarlijke nonsens.', zegt men daar.

Vroeger werden Goudvinken zelfs geschoten in fruitboomgaarden in Zwitserland, omdat ze van de knoppen van de fruitbomen aten. Inmiddels zijn er dankzij het EG-beleid minder fruitbomen. Dus daar valt de schade wel mee. Het is bekend dat de takken van juist fruitbomen zich daardoor meer uitstelen en meer vrucht gaan dragen.

Zelf was ik blij in Huizen (N.-H.) in januari 1998 weer eens Goudvinken te zien. Dat was echt niet gemakkelijk. Je moest steeds goed zoeken. En heel snel vlogen ze weer weg. Het gebeurt mij lang niet elk jaar dat ik Goudvinken echt mooi zie. Toch moeten er volgens de literatuur redelijk wat broedparen zijn.

4. Voor Knobbelzwanen heb ik een zwak hart. Als onbezoldigd medewerker van Vogelbescherming ben ik lid van het Knobbelzwanenplatform. Dit platform werd eens opgericht om alternatieven te zoeken voor het verjagen van deze prachtige vogels. Hoewel wij aandacht kregen voor deze problematiek is het ons (nog) niet gelukt een onderzoek te bewerkstelligen, waarbij alternatieve methodes worden getest om Knobbelzwanen

te verjagen van percelen land waar schade zou zijn ontstaan. Ook weten wij niet eens hoeveel schade er wordt aangericht.

Bevan Craddock meldt uit Engeland dat de Knobbelzwaan daar enorm toeneemt. In elke biotoop komen ze tegenwoordig voor en dat in steeds grotere aantallen. Volwassen zwanen leven langer en zij krijgen daardoor alleen al meer nakomelingen. Bovendien zorgen mensen ervoor dat aangereden zwanen en zieke zwanen worden opgevangen in 'asiels' en daar worden ze dan weer opgelapt. Er gaan minder zwanen dood.

Ook in Engeland vinden sommigen dat controle van de populatie nodig is. Wat is dan het probleem? Is dat economisch of ecologisch? Welke methoden ga je gebruiken ter regulatie? Eieren schudden bijvoorbeeld? Dit onderwerp levert geen grote hoeveelheid e-mailberichten op. Jammer.

5. Enkele jaren geleden was ik op Gran Canaria. Ik zocht Blauwe Vinken, maar helaas ik vond ze niet. Later op Tenerife bleken ze wel aanwezig te zijn. Op picknickplaats 'Las Lajas' vlogen er verscheidene rond. Terwijl ze dronken uit de plasjes water onder een kraan, kon ik ze heel mooi bekijken.

Tony Clarke was op 10 december 1997 op diezelfde picknickplaats. Daar zag hij een Grote Bonte Specht, die naar een blikje Cola vloog. Met zijn snavel draaide de vogel het blikje zo dat hij kon drinken uit de opening. Even dacht Tony dat het dier aanhangende waterdruppels dronk. Maar toen de vogel wegvloog en Tony het blikje aan een onderzoek onderwierp, bleek deze Grote Bonte Specht een echte 'Junge von Heute' te zijn.

6. Huismussen blijken langzaam in aantal af te nemen. Peter Hirsch uit Wenen meldt dat deze soort aldaar met 90% is afgenomen. Dit in vergelijking met de tijd dat Huismussen de onverterde haverkorrels uit de paardenvijgen aten. Ook aten ze insecten die in de radiatoren van au-

to's waren terechtgekomen. Paarden zijn groten-deels uit het straatbeeld verdwenen. Een klein aantal Fiakers met paarden is kennelijk niet vol-doende. En de radiatoren zijn van buitenaf niet meer zichtbaar.

Sticker Vogelwerkgroep Katwijk.

De homepage van Vogelwerkgroep Katwijk

Met Katwijkers heb ik net zoiets als met Volendamers. Nu kan het zijn dat deze opmerking mij bij de Katwijkers in diskrediet brengt, maar ik waag het er maar op. Het ene dorp heeft een be-kende heen-en-weer-voetbalclub en het andere een geweldige club vogelaars. En in beide plaat-sen kun je lekker vis eten.

Een beetje jaloers ben ik wel op die Katwijkers. Zeker als de wind een gunstige kracht en rich-ting heeft en de zeevogeltrek weer eens goed op dreuf is. Dan komen de Katwijkse vogelaars bij-een in Hotel Savoy aan de Boulevard. Ontbijtje, kopje koffie en vervolgens maar turen door de te-lescoop en elkaar de goede soorten aanwijzen. De beroemde 'Puinhoop' van Katwijk is een an-dere bekende plek waar deze lieden de goede soorten zien. Ze publiceren al die zaken in hun

Het logo van 'De Duinstag' dat is de volknaam van de Tapuit in de omgeving van Katwijk.

blad 'De Duinstag'. Een 'gelikt' blad. Hoe kan het anders met een groep jongens werkzaam in de grafische techniek.

Een dorp aan de kust heeft autochtonen die erg van vrijheid houden. Dat zie je bij Volendamers en Egmonders ook. Die vrijheid zal er debat aan zijn dat zeldzame soorten bij een groot aantal Katwijkers in de belangstelling staan. In juni 1979 werd in Katwijk 'Dutch Birding' opgericht. Daar-over later.

Bij de Dwerggorzen van Katwijk in februari 1996 wekte Marc Guyt mijn belangstelling voor Inter-net en homepages. Hij begon toen met de 'Dutch Birding' homepage. Al weer anderhalf

jaar is er de homepage van Katwijk.

<http://www.xs4all.nl/~eland/index.htm> is de URL (Uniform Resource Locator).

Als u dit adres opvraagt dan komt de homepage van deze vogelwerkgroep tevoorschijn. Voor elke bezoeker is het duidelijk dat deze groep Europe-se potentie heeft. Je ziet Europa afgebeeld met een cirkel zo groot als de Benelux en vervolgens gaat er een kronkelende lijn de Noordzee op naar de Atlantische Oceaan en als ware het At-lantis, dan staat er aangegeven: Katwijk. Wie zichzelf niet kietelt...

De laatste up-date is van 27 januari 1998. Een ac-tuele homepage dus. Daarvoor zorgen André van de Plas en Arnold Meijer. Het frame bestaat uit een aantal knoppen links en daaronder vin-den wij de volgende informatie:

Home: de genoemde homepage

Clubnieuws: in 1986 is de club opgericht door Gijsbert van der Bent, René van Rossum, Arjan den Hollander en Arnold Meijer. Vier keer per jaar verschijnt hun blad 'De Duinstag'. Dit kost f 22,50 per jaar. Het blad ziet er perfect uit. Goe-de artikelen. Wie verdere informatie wil, richt zich tot Arjan den Hollander, Krab 16, 2221 KW Katwijk aan Zee.

Er is een jaar geleden een boek uitgebracht: 'De vogels van Katwijk'. Voor een spotprijsje is dit boek te koop (zie Het Vogeljaar 45 (1): 40-41). Er zijn nog enkele exemplaren, zo lees ik op deze website.

De groep houdt dia-avonden en excursies. Een excursieverslagje van 24 januari 1998 gaat over Zeeland, waar onder andere de Ringsnavel-meeuw van 's-Heer-Hendrikskinderen (nabij Goes) werd gezien en gefotografeerd. René van Rossum tekende voor de fraaie foto op deze pa-gina.

De knop 'Articles' geeft een keur van interessan-te artikelen. Informatie genoeg.

De Katwijkse vogelaars zijn terecht trots op de vele ontdekkingen die zij in hun gebied deden. De lijst ziet er goed uit: Daurische Kauw (*Corvus dauuricus*), Kortteenleeuwrik (*Calandrella brachydactyla*), Bonte Tapuit (*Oenanthe pleschan-ka*), Schreeuwarend (*Aquila pomarina*), Ross' Meeuw (*Rhodostethia rosea*), Goudlijster (*Zoo-thera dauma*), Bruine Boszanger (*Phylloscopus fuscatus*) en heel veel andere bijzonderheden. Daar publiceerden zij fraaie foto's van.

Onder de knop 'Sightings' staat wat er zoal de afgelopen tijd werd gezien. Je wilt meteen wel weer naar de kust.

Een bijzonder goed initiatief is de knop 'Ornitho-logical News'. Daaronder bevindt zich heel wat interessante informatie. Kort nieuws over vogels. En welke Dwaalgastencommissie vind je in de landen van Europa en daarbuiten.

Een knop met 'Ranking' geeft de stand aan van al de vogelaars die de oplossing insturen van de 'mystery bird'. Zelfs een gewone vogelaar kan hier de oplossing vinden. En aan de inzenders te zien, zijn daar nog al wat regelmatige schrijvers van het Eurobirdnet bij. De Europese dimensie van de homepage vind je hier terug.

'www.links' zijn altijd interessant. En het zijn er veel. Vandaar surf je weer met het grootste ge-

mak de wereld rond. Daarbij komt er een soort 'Pieter-Groen-gevoel boven'. Deze Katwijker kwam ooit terecht op Tristan da Cunha en dat doet mij dan weer denken aan dat prachtige boek dat Albert Beintema schreef over het aldaar levende 'Waterhoentje' (zie Het Vogeljaar 45 (2): 58). Het kan niet op.

De homepage van Mark Kuiper

http://www.globalxs.nl/home/m/markui/Dutch_Birds.htm

Zo af en toe schrijft Mark iets aardigs over vogels. Dit stuurt hij dan weg via het Eurobirdnet. Zijn opmerking over veranderende eetgewoonten van Blauwe Reigers trof mij. Niet alleen vis, maar tegenwoordig ook appels, brood en krentenbollen. Daar heeft hij een foto van... op zijn homepage. Reigers waren toch carnivoren?

En zo kom ik terecht op de homepage van Mark. Hij noemt zich 'Birdguide'. Dat blijkt zijn nieuwe beroep te zijn. Voorheen werkte hij als wetenschappelijk docent en onderzoeker aan de universiteit. Hij studeerde filosofie en geschiedenis. Hij is sinds de zomer van 1997 begonnen met een onderneming: 'NatuurBeleven'. Ik houd van mensen die de moed hebben ergens in hun leven iets anders te gaan doen. Mark schrijft over zichzelf dat zijn passie voor de natuur sterker is dan die voor het onderzoek.

Hij woont in Amstelveen en hij had een column over de Amstelveense natuur in het 'Amstelveens Weekblad'.

Zijn Website bevat de volgende pagina's:

Dutch Birds; Where to Go?; Recent Trip Reports; Guided Trips; Slide Show Quiz; Vogels kijken met NatuurBeleven; links.

Dutch Birds geeft een mooi overzicht van vogels in Nederland met daarbij de Latijnse naam en de Nederlandse naam. Vervolgens gegevens over het voorkomen in bepaalde biotopen en op bepaalde tijdstippen. Ten slotte worden er ook aantallen gegeven van doortrekkende vogels. Op zich voor een ieder een interessant overzicht. De groene steunkleur bevalt mij wel. Dat geeft rust.

Vignet van 'NatuurBeleven'.

Where to Go?: laat een kaart van Nederland zien met daarop alle aardige vogelgebieden. Onder de kaart een beschrijving van die gebieden. Als je nog eens iemand informatie moet geven over vogelgebieden in Nederland dan is dit een interessante pagina.

'Ik leef, dus ik besta,' zegt Mark. Dat is natuurlijk de filosoof in hem, evenals de naam van zijn organisatie met daarin de hoofdletter bij Beleven. Dat is mooi.

Op de pagina met verslagen van excursies vind ik een verslag van een driedaagse bezoek door Tom Harrison uit Californië. Zo'n vogelaar wordt natuurlijk al lyrisch bij het zien van een Scholekster of een Grutto. Tom somt op wat hij in drie dagen met Mark aan soorten heeft gezien. Dit in de voor ons bekende biotopen en plekken: Texel, Flevoland, Friesland, De Hoge Veluwe en het Lauwersmeer.

Tom roemt zijn gids en vindt dat Mark ook een prettig persoon is om drie dagen mee op te trekken.

Tom was enkele jaren geleden in Frankrijk en roemde ook zijn vogeltocht aldaar. Toevallig deden de Fransen atoomproeven op Moruroa en in die tijd mocht je geen plezierige dingen over Frankrijk melden. Tom kreeg allerlei brieven, waarin men hem vroeg of hij gek was geworden. Bij voorbaat vraagt Tom niet te reageren nu hij Holland prijst. Hij weet ook wel dat het aanleggen van dijken van invloed is op het ecosysteem in ons land.

Op de pagina's met 'Guided Trips' staan allerlei ideeën voor mensen die met een klein groepje op pad willen.

De diaserie met voor ons gewone vogelsoorten als Scholekster, Graspieper, Grutto, Blauwe Reiger en Tureluur is voor anderen een lokkertje.

Blauwe Reigers eten niet alleen vis maar ook appels, brood en krentenbollen.
Foto: Mark Kuiper.

Vogels kijken met NatuurBeleven geeft aan wat de intentie is van dit deel van Marks activiteiten. Adres: Oostmeerkade 6, 1184 TV Amstelveen. Tel/fax (020)- 496 16 20. E-mail: markui@globaals.nl.

Ten slotte zijn er heel veel 'Links'.

De professionele homepage 'NatuurBeleven' gaat vergezeld van een logo, waarin de vogel Phoenix is te herkennen. Deze pagina is te vinden op:

<http://www.infoplaza.nl/natuurbeleven/>

Op deze pagina geeft Mark aan wat de prijzen zijn van de excursies die hij organiseert. Ook wil hij als historicus optreden en diegenen die bepaalde interesses hebben in de Nederlanders en hun cultuur, iets laten zien.

Het ziet er goed uit. Ook voor mensen die niet wekelijks de natuur ingaan, lijkt mij het aanbod heel aardig.

Mocht u mij op zaken willen attenderen, of naar

aanleiding van bovenstaande willen reageren, verwijs ik naar mijn adres hieronder.

■ P.C. Meijer. Bakboordlaan 3, 3448 KG Woerden. Telefoon: (0348) 43 19 05; fax: (0348) 43 02 16. E-mail adres: meijerpc@worldonline.nl.